

Časopis 5. základní školy, Dukelská 1112, Mladá Boleslav

ZÁŠKOLÁK



Titulní stránku vytvořila Adéla Janatová (8. B)

ÚVOD

Zdravíme všechny čtenáře dalšího čísla Záškoláku!

Víte, co je u nás nového? Naše redakční rada má jiné složení než v minulých letech. Vedení se ujala paní učitelka Zuzánková (někdo ji zná též pod jménem Martina Hrubá), která nás pořád chválí a je s naší prací spokojená.

A na co se můžete v tomto čísle těšit? Jelikož budou brzy Vánoce, číslo se zaměřuje především na vánoční tematiku. Konkrétně si můžete přečíst pohádku, povídku o zvycích, o historii Vánoc. Pokud jste šikovní, dozvíte se, jak si vyrobit pěknou dekoraci či něco dobrého upéct. Přidáváme návod na vánoční likér, ale upozorňujeme, že ho můžete vyrábět jen pod dohledem rodičů či někoho dospělého ☺! Také jsme vyzpovídali paní učitelku Kateřinu Nezavdalovou. A abychom nepsali jen o Vánocích, přidáváme stránky s recenzemi, zajímavostmi, vtipy a citáty. Nezapomněli jsme ani na nejmenší čtenáře s dětskou stránkou, která je úplně na konci časopisu.

Doufáme, že se vám vánoční speciál bude líbit. A určitě si náš časopis příště kupte zas ☺!

Váš Záškolák



Redakční rada:

Hana Lancová (6.A)

Barbora Slivková (6.A)

Natálie Štická (6.A)

Matouš Vítek (6.A)

Matyáš Milda (6.B)

Adam Křižanec (8.A)

Petr Zlámaný (8.A)

Tereza Mosiurczaková (8.B)

Adéla Janatová (8.B)

Zuzana Janoušková (8.B)

Tereza Nová (8.B)

Zuzana Horáková (9.A)

Kristýna Chudaničová (9.A)

Kateřina Pelechová (9.A)

Kryštof Fišer (9.A)

Vojtěch Lohniský (9.A)

Přispívající učitelé:

Mgr. Ivana Tichá

Odborné vedení:

Mgr. Martina Zuzánková



OBSAH

Úvod.....	2
Anketa.....	3
Akce školy – probíhající a již uskutečněné akce.....	4-6
Sportovní aktuality.....	6
Ze žakovské tvorby: Tmavé šlépěje krve.....	7-8
Ze žakovské tvorby: Čert, anděl a Mikuláš.....	8-9
Vánoce v Čechách – něco málo z historie.....	9
Vánoční zvyky.....	10
DIY: Vytvořte si sami vánoční dekoraci	11
Vánoční recepty pro správnou adventní atmosféru.....	12
Rozhovor s magistrou Kateřinou Nezavdalovou.....	13-15
Recenze	16-17
Zajímavosti ze světa zvířat.....	17
Vtipy a citáty.....	18
Dětská stránka: Omalovánka, tajenka a spojovačka.....	19-20

Pomůžete nám?

Právě držíte v ruce první číslo Záškoláku pro školní rok 2016/2017. Snažíme se (nadšeně) psát o tom, co by vás zajímalo a bavilo. Chtěli bychom vás vždy informovat o tom, co se děje v naší škole. Radi bychom vám sepisovali takové články, které by vás zajímaly.

Potěšilo by nás, kdybyste nám pomohli (vašimi nápady), o čem bychom mohli psát v dalším čísle. Rovněž nás můžete pochválit či sdělit, na čem máme pracovat do budoucna. Vaše názory a nápady na to, co by mělo být v dalším díle, nám můžete házet do krabičky s nápisem „Záškolák“.

Předem moc děkujeme za váš čas a nápady.

Jsmo moc rádi, že časopis je u vás oblíbený a uvítáme, když i nadále budete našimi čtenáři.

Tereza Nová (8. B), Martina Zuzánková

CO SE NA 5. ZŠ PLÁNUJE A CHYSTÁ...

Tentokrát se jede do Rakouska ☺!

Upoutávka na další zahraniční zájezd

Jako každý rok naše škola i letos pořádá zahraniční zájezd. V minulých letech jsme navštívili Anglii, Francii, Itálii – a tento rok se chystáme do Rakouska. Vypadá to zatím, že zájezd by byl na 4 dny, ve kterých bychom první den navštívili Moravský kras, druhý den samotné hlavní město Rakouska Vídeň, třetí den Berchtesgaden - Hitlerovo Orlí hnízdo a na poslední den bychom se přesunuli do historického města Salzburg. Cena, ani přesný datum, prozatím nejsou známy.



Pokud vás nabídka zaujala, sledujte nástěnku v přízemí.

Doufáme, že se zájezd povede stejně, jako všechny předešlé ☺!

Zuzana Horáková (9. A)

PŘÍBĚHY NAŠICH SOUSEDŮ

Po dvou letech na naší škole opět probíhá dějepisný projekt s názvem „Příběhy našich sousedů“, který měl velký úspěch. Tento projekt spočívá v tom, že žáci z 8. - 9. ročníků se vydají za pamětníky (příp. pamětníci přijedou za žáky do školy), aby vyslechli jejich povídání o tom, co zažili. Pamětníky určil pan koordinátor Michal Šimek, který vybral pana Jiřího Nevyhoštěného a pana Václava Kohouta.

Vybraní žáci nahrají nebo napíší jejich vzpomínky, digitalizují fotografie a prozkoumají archivy. Žáci si jako svoji závěrečnou práci vybrali rozhlasovou reportáž. Po setkání s pamětníkem nás tedy čeká výlet do Prahy do Českého rozhlasu. Zde si naši žáci vyzkouší práci v rozhlasu, například sestříhat reportáž. Poté bude Český rozhlas reportáž vysílat. Nakonec naše dva týmy vystoupí před publikem a představí své práce veřejnosti a porotě.

Adam Křižanec (8. A), Martina Zuzánková

AKCE, KTERÉ JIŽ PROBĚHLY...

Projekt EDISON

První týden v říjnu jsme na naší škole přivítali sedm stážistů z různých zemí světa. Konkrétně Anvi z Indie, Sheydu z Íránu, Andreu z Rumunska, Angelu z Německa, Annu z Gruzie, Devrona z Uzbekistánu a Muhammada z Pákistánu. Všichni stážisté byli vysokoškoláci ve věku 18 - 25 let studující různé obory. Stážisté byli ubytováni v rodinách našich žáků.

Cílem tohoto projektu bylo obohatit naše studenty o nové zážitky, aby poznali jiné kultury netradičním způsobem a také, aby si v praxi vyzkoušeli, co se naučili v hodinách cizích jazyků, protože společným jazykem pro všechny byla angličtina. Dalším cílem bylo obohatit i nás učitele a v neposlední řadě jsme chtěli stážistům ukázat něco z české kultury a českého školství.

Ivana Tichá (vyučující anglického jazyka)

Klub mladého diváka

Tentokrát se Klub mladého diváka vydal do Žižkovského divadla Jára Cimrmana.

V pondělí 21. 11. 2016 v 17 hodin jsme odjeli tím samým autobusem jako vždycky do Prahy. Když jsme vjeli na dálnici D10, tak nám paní učitelka Ludvíková řekla, o čem divadlo bude a upozornila nás, abychom nedělali v autobuse nepořádek. (Přiznávám, že nepořádek tam zůstal ☹). Když jsme za tmy přijeli na Žižkovské náměstí a „vysypali“ se rychle z autobusu, tak jsme začali trochu bloudit Prahou, ale nakonec se nám podařilo dostat se do Žižkovského divadla včas.

Divadelní hra se jmenovala **Válka s mloky** a byla o tom, že Karel Čapek (autor díla) chtěl upozornit na rozšiřování nacismu.

Po skončení jsme se bez útrap vrátili do Mladé Boleslavi. Výlet se nám moc líbil a těšíme se na další divadelní představení.

Adam Křižanec (8. A)



Dodatek vedoucích zájezdu: Příští divadelní představení bude ve středu 25. 1. 2017 a pojedou se do pražského Divadla ABC na představení Evžen Oněgin.

Vánoční jarmark

V pátek 2. 12. 2016 se na 5. základní škole uskutečnil tradiční vánoční jarmark. Od 14:00 hodin si mohli rodiče, žáci a široká veřejnost prohlédnout nebo zakoupit výrobky našich žáků. Výrobky byly vystavovány na chodbě v přízemí školy směrem k jídelně a šatnám. Některé třídy měly stánky i ve svých učebnách.

O hodinu později začalo vystoupení našich (současných i bývalých) žáků. Diváci mohli vidět bohaté představení – zpívalo se, tančilo, cvičilo nebo recitovalo. Naše tělocvična doslova „praskala ve švech“ ☺!

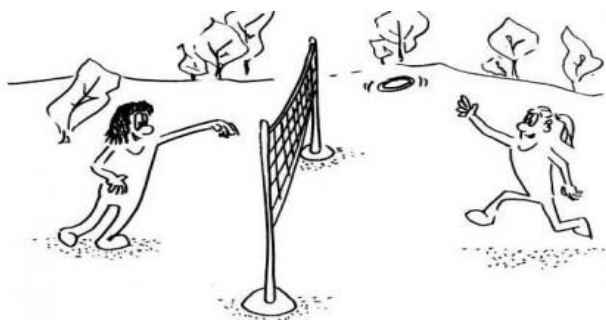
Tuto akci bych zhodnotila jako velice vydařenou (soudím dle velkého počtu návštěvníků a jejich úsměvů). Zažili jsme skvělou adventní atmosféru a viděli krásné vystoupení. Za celou školu bych ráda poděkovala všem organizátorům akce – především třídním učitelům/učitelkám a vedení školy.

Martina Zuzánková

Sportovní aktuality

Turnaj v Ringu

Turnaj v Ringu dopadl velmi úspěšně! Naši kluci z 9. A přímo prolítli až do finále a tam se utkali se 7. ZŠ, kterou také nakonec porazili. A dívky také uhrály všechny zápasy bez klopýtnutí, čímž 5. ZŠ ovládla celý turnaj!



Turnaj ve florbale

Turnaj ve florbale mezi kluky z 2. stupně nedopadl zase tak dobře jako Ringo, ale špatně se nehrálo. Byly tu velmi pěkné akce, které stály za povšimnutí, ale i tak naše škola obsadila poslední místo.



Kryštof Fišer (9. A)

Tmavé šlépěje krve

Ahoj, jsem Laura Morrisnová a povím vám svůj příběh. Je mi 16 let a jsem poslední rok na základce. Jsem jedináček, můj otec utekl s Afroameričankou do Afriky a má s ní dítě. O mě se nestará. Vyrůstala jsem sama a vychovávala mě mamka s babičkou. Mám je obě moc ráda.

Ve škole nemám žádné kamarády a jsem šikanována, tedy byla jsem. Dnes jsem vyšla zázkladku.

Po ceremonii jsem šla k babičce na kávu a domácí bábovku. Babička bydlí blízko mojí (teď už bývalé školy). Bábovku má tu nejlepší, co znám. U babičky mi je vždy dobře. Asi dvě hodiny jsme si povídaly o všem možném. Hrozně dobře se mi s ní povídá.

V sedm hodin jsem se rozhodla odejít, abych byla v osm doma. Když jsem odcházela, tak mě babička objala a řekla: „Jsi strašně podobná Sáře, už je to tak dávno.“ povzdechla si a pustila mně. Chvilí se mi dívala do očí a pak jakoby si uvědomila, co řekla. Vystrčila mě ze dveří. Chvilí jsem tam tak stála, dívala se na zavřené dveře a v hlavě si přehrávala, co se vlastně stalo. Nic jsem nechápala! Ale byla jsem pevně rozhodnutá, zeptat se na to mamky.

Jenže potom to začalo být zvláštní! Cestou domů jsem potkala hned tři lidi z mé bývalé školy, které jsem znala pouze od vidění. Někteří z nich se na mne jen smutně dívali, pohladili mne po rameni a šli dál a někteří mne zase objali. Ptala jsem se jich, co se děje a oni nad tím pouze smutně kroutili hlavami a smutně se na mně usmívali. Pak vždy zmizeli. Už jsem toho začínala mít tak akorát dost. Ale pořád jsem mlčela a nic neříkala.

Přišla jsem domů a tam na mě čekala mamka. Řekla mi, že se mnou musí mluvit a, že ví, že se babička prořekla. Pokynula mi hlavou směrem do obýváku, udělala dva čaje a poprosila mě, abych si sedla. Sama se posadila naproti mně a začala zpívat písničku, kterou jsem moc dobře znala a kterou jsem doslova a do písmene milovala. Někdo mi ji zpíval, když jsem byla malá. Rozhodla jsem se k ní přidat, aby věděla, že si tu písničku pamatuju. Když jsem začala zpívat s ní, tak přestala a zděšeně na mně hleděla. Počkala, dokud jsem nedozpívala poslední sloku. Když jsem skončila, tak jsme obě hodnou chvíli nepromluvily.

Poté se mě mamka zeptala: „Ty si tu písničku pamatuješ?“ já jsem jen lehce zakývala hlavou na znamení souhlasu. Poté jsem navázala: „Máš pořád stejně krásný hlas jako tenkrát, mami.“

Pak se ale stalo něco nečekaného. Její oči se zalily slzami. Ale stále se na mne dívala. A poté řekla něco, co mi vyrazilo dech. „Lauro, to jsem nezpívala já. To Sára, Lauro.“ a pak se rozplakala. A to bylo poprvé, co jsem viděla svou mamku plakat!

KONEC I. ČÁSTI

Tereza Mosiurczaková (8. B)

ČERT, ANDĚL A MIKULÁŠ

„Mami, zítra přijde Mikuláš!“ volaly tři neposedné děti. „Ano, ale taky čert a anděl.“ řekla maminka. „A jestli budete zlobit, čert si vás s sebou vezme do pekla. Všechny tři.“ pověděl pro změnu tatínek. „Takže se koukejte chovat hezky.“ s úsměvem dodala maminka. Andulka, Petřík a nejmladší Esterka se domluvili na tajném plánu, který nikdo jiný než oni nesměl neslyšet.



Maminka s tatínkem museli jít na nákup. Vzali si s sebou Esterku. Andulka a Petřík zůstali doma sami, protože prý už jsou velcí. Tedy podle maminky. Jsou to osmiletá dvojčata. Jakmile se zaklaply dveře od bytu, Petřík s Andulkou se pustili do úklidu. Andulka začala vysávat všechny pokoje a Petřík uklízel a umýval nádobí, které zbylo od oběda. Když to Andulka měla hotové, začala vytírat chodbu, kuchyni, koupelnu a záchod. Petřík zatím utíral prach na televizi, poličkách, prostě všude. Taky si šli uklidit pokojíček a ustlat rodičům postel.

Co nevidět bylo 18:00 hodin a rodiče se vrátili. Petřík a Andulka se přivítali s Esterkou a rodiči. Maminka řekla, že musí jít uklidit nádobí od oběda, že prý na to zapomněla. Vešla do kuchyně a otevřela pusu udivením. Z legrace řekla: „Mikuláš s andělem už tady byli?“.

„Už je 20:00 hodin, musíte jít spát děti.“ řekl tatínek. Děti si honem vyčistily zuby, převlékly se do svých pyžamek a šly spát.

Přes noc přišla „menší“ návštěva - čert, anděl a Mikuláš. Dali do kuchyně pod okno 3 balíčky s dárky...

Druhý den se děti vzbudily už v půl osmé a pět minut a chtěly se jít dívat na televizi. Obývací měli spojený s kuchyní, takže si hned všimly balíčků. Samozřejmě je šly rozbalit. „Jé petshopák!“ vykřikla Esterka. A byly tam taky ponožky, čokoláda... Andulka měla v balíčku punčochy, panenku Barbie a rtěnku pro děti. A Petřík tam měl spidermana, bačkory a uhlí...



Hana Lancová (6. A)

Vánoce v Čechách – něco málo z historie

Jak se slavily Vánoce v Čechách od středověku až do 19. století?

STŘEDOVĚK – Dodržoval se zvyk bdění a půstů + v předvečer Narození Páně chodili kněží a žáci po domech a koledovali až do osmého dne tohoto svátku.

NOVOVĚK – Vánoční dárky byly něco jako úplatky. Poddaní dávali dárky úředníkům nebo podřízením svým nadřízeným.

17. století – Nastal zlom. Oslava Vánoc se přesunula do rodin, kde se slavilo narození Ježíška a uctívalo se rodinné štěstí a vzájemná láska. Také se o Vánocích vítal návrat slunce.

18. století – Hospodyně dostaly povolení péct vánočku. Do té doby ji mohli péct pouze pekaři. Také byl vydán zákaz vystavování jesliček v kostelech (prý odváděly pozornost mládeže od kázání), a tak si lidé stavěli jesličky doma.

19. století – V kuchyni „slavil úspěch“ způsob tepelné úpravy kapra dle rakouských receptur.



Zdobení vánočního stromčku



Tato tradice pochází z Německa. První zmínka, o ozdobeném a osvětleném stromku v budově, je zapsána v brémské kronice (z roku 1570). V Čechách byl takový stromček poprvé nazdoben až v roce 1812 a jeho tvůrcem je prý Jan Karel Liebich (režisér Stavovského divadla), který tak chtěl překvapit své přátele. Liebich znal tuto tradici z rodného Bavorska. Stromček se zdobí ovocem, ořechy, ale také dřevěnými, papírovými a kovovými ozdobami, mohlo se na něj dát i pečivo.

Matyáš Milda (6. B)

VÁNOČNÍ ZVYKY

ROZKRAJOVÁNÍ JABLKA

Po štědrovečerní večeři si každý může rozkrojit jablko, napříč, tedy kolmo na stopku. Kdo ve svém jablku nalezne pěticípou hvězdu ze zdravých jadérek, může být spokojen. V příštím roce ho čeká zdraví a štěstí. Pokud je jádřinec červavý, předpovídá to nemoc. A když místo pěticípé hvězdy jsou jadérka uspořádaná do tvaru křížku, hrozí nejhorší. Osudu lze napomoci výběrem velkého a zdravého jablka.



LITÍ OLOVA

Na přípravu náročnější, zato významně bohatší, je staročeský zvyk lití olova. Nad plamenem či na kamnech se roztaví kousek olova, které se potom najednou vylije do nádoby s vodou.



Podle tvaru, do kterého olovo ve vodě ztuhne, přítomní usuzují, co dotyčného čeká. Svobodné dívky se v něm snaží rozeznat tvář či monogram toho, kdo je jim určen. Výsledný tvar olova je také možné číst jako odpověď na předem položenou otázku.

POUŠTĚNÍ SKOŘÁPKOVÝCH LODIČEK

Krásný zvyk, který upoutá (nejen) každé dítě, je pouštění lodiček z ořechových skořápek. Několik vlašských ořechů se rozpůlí a do vyprázdněných polovin skořápek se umístí maličká svíčka- nejsnáze pomocí nakapaného vosku. Ořechová lodička se zapálenou svíčkou se vypustí do větší nádoby s vodou. Její plavba předznamenává životní dráhu toho, kdo ji vyslal. Když vydrží dlouho svítit, čeká majitele život dlouhý a šťastný. Jestliže se lodička pustí na volnou vodu, dotyčný se vydá na cesty, drží-li se při břehu, zůstane doma.



HÁZENÍ STŘEVÍCE



Na Štědrý den se svobodné dívky mohou svého osudu zeptat, čeká-li je v příštím roce svatba. Dívka hází střevícem přes hlavu. Jestliže padne patou ke dveřím, zůstane i nadále doma. Pokud ale bota zamíří špičkou ze dveří ven, čekají dotyčnou vdavky a odchod od rodičů.

Text: Barbora Slivková (6. A), **Ilustrace:** Matouš Vítek (6. A)

Pro trpělivé šikuly

Budeme potřebovat:

- 1 větší borovicovou šišku
- lepicí pistoli
- větší korálky
- noviny (budou tvořit podložku)
- popřípadě bezbarvý lak ve spreji



- 1) Připravíme si šišku, která musí mít prostor na přilepování korálků a neměla by být nějak nepoškozená.
- 2) Rozložíme si noviny a položíme na ně lepicí pistoli, kterou si zapojíme a necháme rozehřát.
- 3) Blížíme se k části přilepování korálků. Menší děti teď radši poprosí své rodiče či starší sourozence, aby jim s tím pomohli, mohly by se spálit! Vezměte si do ruky lepicí pistoli a udělejte tečku na okraj rozpuklé šišky a přilepte korálek. Takto to zopakujte několikrát za sebou, až budou všechny „šupiny“ zaplněny korálky.
- 4) Nakonec šišku můžete postříkat bezbarvým lakem, přilepit na spodek mašli a někam si ji pověsit. ☺

Zábava pro všechny

Budeme potřebovat:

- bílý provázek
- lepidlo Hekules
- třpytky
- (vodní) balónek
- špendlík



- 1) Lepidlo si nalijeme do menší nádoby a spolu se třpytkami zamícháme.
- 2) Odstříhneme delší kus provázku a namočíme ho do připravené směsi.
- 3) Nafoukneme balónek do menší kuličky a provázek kolem dokola obmotáváme s malými mezerami.
- 4) Necháme uschnout. Až koulička úplně zaschne, propíchneme balónek špendlíkem, vyndáme zbytek balónku a ozdoba je hotová. Zase můžete připevnit provázek a někam si ji pověsit. ☺

Kristýna Chudaničová (9. A)

Vánoční ježci

Ingredience

Těsto

100 g máslo

50 g cukr krupice

350 g hladká mouka

1 ks vejce

200 g tuk

Na potřetí

50 g čokoláda na vaření

Podle potřeby

kokos

ořechy (jaké máte rádi)



Postup:

Z mouky, tuku, cukru a vejce vypracujeme těsto. Rozdělíme ho na menší kousky. Do každého dílku zabalíme kousek ořechu (např. vlašského, lískového nebo i mandle) a tvarujeme ježky. Je lepší dělat menší a kulaté ježky se zvednutými čumáčky, jelikož se těsto při pečení trochu rozlije.

Ježky pečeme cca 15 minut při teplotě 160 °C, dokud nezrůžoví. Po upečení necháme ježky vychladnout.

Rozpustíme si čokoládu. Tělíčka ježků potřeme čokoládou a posypeme kokosem. Zbytkem čokolády malujeme ježkům očička a čumáčky.

Lepší je nechat vánoční ježky nějakou dobu odležet. Přejeme dobrou chuť ☺!

VAJEČNÝ LIKÉR

Ingredience

500 ml neslazeného kondenzovaného mléka

½ ks vanilkového lusu

350 g krupicového cukru

5 ks žloutků

300 ml tmavého rumu

Postup:

Svaříme kondenzované mléko, vanilkový lusku a cukr.

Necháme trochu zchladnout a lusku vyndáme.

Žloutky dáme do mísy, postavíme nad vodní lázeň, mícháme a přiléváme svařené mléko.

Mícháme do zhoustnutí, odstavíme a necháme úplně vychladnout. Nakonec vmícháme rum a máme hotovo.



Kateřina Pelechová (9. A)

Rozhovor s paní učitelkou Nezavdalovou

A máme tu poslední rozhovor s paní učitelkou. Ptáte se proč poslední? Možná, to ještě nevíte, ale paní učitelka odchází na mateřskou dovolenou. Tak ji pojďme vyzpovídat! Jsme zvědaví, co vše nám prozradí ☺.

1) Jaké jste měla dětství? Co jste měla ráda, když jste byla malá?

Dětství jsem měla skvělé, když na to teď vzpomínám, klidně bych se do té doby vrátila.

Po škole jsme se s kamarády scházeli v klubovně, kterou jsme si vytvořili ze staré rozpadlé kůlny. Tam jsme hráli pogy, céčka nebo jsme skákali gumu. Když jsme nešli do klubovny, měli jsme sraz na „školňáku“, kde jsme hráli „vybiku“, na babu nebo na „schovku“. V zimě nám pan školník vytvořil na „školňáku“ led, takže jsme bruslili a hráli hokej. Byly to skvělé časy...

2) Máte sourozence? Jaký s ním máte vztah?

Ano. Mám o 4 roky mladší sestru. Když jsme byly malé, často jsem sestru hlídala a musela ji brát mezi své kamarády, což mě někdy štvalo. Dokonce jsme se i někdy praly nebo hádaly. Dnes máme se sestrou moc krásný, přátelský vztah. Mohu se na ni spolehnout, obrátit, poprosit o pomoc či radu. Jsme jako nejlepší kamarádky a máme se moc rády.

3) Chtěla jste být učitelkou už od mala?

Ano, už od mala. S hrůznými zážitky by vám o tom určitě povídala moje sestra, která se mnou jako dítě musela hrát na školu. Já jsem byla učitelka a ona žákyně. Když šla do první třídy, uměla číst, psát psacím písmem a malou násobilku.

4) Vlastníte nějakou věc, která pro vás hodně znamená, a za nic na světě byste jí nevyměnila, nebo se bez ní neobešla?

Mám, ale snad ani nevím, jestli to mohu přiznat ☺. Když se narodila moje sestra, dostala jsem panenku ve velikosti opravdového miminka. Jak šel čas, tak panenka má vypíchané oči, nalomenou hlavičku, je trochu roztrhaná – no, vypadá strašně. Nedávno jsme dělali doma velký úklid a vyhazovali jsme spoustu věcí. Mírovi (pozn. partner paní učitelky) se dostala do ruky tato moje panenka. Se slovy, že je to něco strašného – taková hororová

panenka, ji hned vhodil do pytle na odpadky. Dlouho jsme o tom s přítelem debatovali, nakonec jsem zvítězila a panenka je stále s námi- oblečena do dětských oblečků a leží v kolébce pro panenky v budoucím dětském pokojíčku ☺.

5) Jaké máte oblíbené jídlo a pití, barvu a co ráda posloucháte za hudbu?

Moje oblíbené české jídlo je svíčková. Ráda mám také italskou kuchyni – těstoviny, pizzu. Oblíbené pití je jahodový džus. Barvu nemám jen jednu úplně oblíbenou. Líbí se mi červená, modrá, vínová a šedá. A s hudbou je to u mě těžké. Celkově moc hudbu neposlouchám. Když přijdu domu z práce, mám ráda klid a ticho, ale když už si něco pustím, jsou to většinou starší české písně.

6) Co ráda momentálně děláte o volném čase?

Já jsem o volném čase hodně sportovala. Teď se snažím chodit na procházky s naším 15tiletým pejskem. A hlavně mě baví nakupovat všechny ty věcičky na miminko, doma si to pak ukládám do skříněk. Pořád to předělávám a přerovnáвам a všechno doma uklízím – rovnám všechny skříně, police v kuchyni, atd. Vlastně ani nevím proč, asi mám pocit, že už pak na takové věci nebudu mít čas ☺.

7) Tak nám ještě prozradte, jak se těšíte na mimčo a co zatím víte ☺?

Ze začátku jsem to moc neřešila, ale teď s rostoucím břískem a každou maličností, co si koupím nebo připravím, tak se těším víc a víc ☺ A o mimču vám mohu prozradit, že to zatím vypadá na holčičku. Pořád čekám, že nám ji lékař potvrdí, ale na prohlídce se nám i napodruhé nechce ukázat – buď je špatně otočená, nebo má zkřížené nožičky. Hned jak budeme mít potvrzené pohlaví, rozhodneme jméno. Teď, jí zatím říkáme každý den jinak...

8) Když se nám teď blíží Vánoce, co plánujete o Vánocích? Jaké zvyky děláte?

Na Vánoce se velice těším, tyto svátky patří k mým nejoblíbenějším. Tradiční zvyky asi moc neděláme. Pečeme cukroví, vyzdobíme si byt vánočními věcmi, zdobíme stromeček, děláme adventní věnce a líbáme se pod jmelím. Na Štědrý den se schází celá rodina. Celý den se postíme a večer jíme bramborový salát, kapra, ale i vinné klobásy a řízky. Já

celkově tuto vánoční atmosféru miluji. Plány žádné velké nemáme – běžně jezdíme na lyže, ale letos navštívíme všechny příbuzné a budeme si užívat rodinné pohody.

9) Líbilo se vám na této škole?

Na této škole se mi líbilo velmi. Je tady skvělá parta učitelů a i žáky jsem si opravdu oblíbila. Celkově mě moje práce baví a doufám, že se po mateřské dovolené budu na tuto školu moc vrátit zpět.

10) Přijdete se na nás někdy s mimčem podívat?

Určitě, mám to v plánu. Hned, jak se spolu s prckem trochu sžijeme, tak za vámi vyrazíme. Počítám, že tak v květnu – červnu budu vozit kočárek po našem novém školním hřišti a vy budete kolem nás běhat 800m ☺.

11) Chtěla byste nám ještě něco o sobě povědět?

O sobě už asi nic, ale ráda bych vám něco popřála:

***Devátákům**, aby se dostali na školy, které si vysnili a vykročili pravou nohou do nové etapy svého života. Přijďte se na nás někdy podívat – nebo alespoň napište, jak se vám daří ☺.*

***Všem ostatním** přeji pohodový a klidný zbytek školního roku. Užívejte si společně se svými kamarády a buďte hodní na své učitele.*

***Učitelům** přeji pevné nervy a hodné žáky ☺.*

My Vám též přejeme hezké a klidné vánoční svátky, dále zdravé a hodné miminko, krásnou mateřskou dovolenou a málo starostí. Budeme se moc těšit, až se za námi přijdete podívat ☺!

Zuzana Horáková (9. A)

RECENZE - Nejlepší filmy s použitím CGI

Iron man

Snímek z roku 2008 vypráví o geniálním majiteli firmy „Stark Industries,“ která vyvíjí a vyrábí nové zbraně. Tento majitel osobně odletí do Afghánistánu, aby tam předvedl svůj nejlepší vynález. Při návratu je však přepaden. Aby se vyléčil ze svých zranění, je mu do hrudi vložen elektromagnet. Později, v zajetí, má sestrojít svůj vynález, aby byl zneužit teroristy. Místo toho však vynalezne kovové brnění, ve kterém se mu podaří uprchnout ze zajetí. Robert Downey mladší si však brnění na natáčení nebral. Je samozřejmě vytvořené počítačově. Ačkoliv je jasné, že některé efekty prostě přímo na kameře vzniknout nemohly, počítačové brnění dokáže poměrně věrohodně suplovat skutečný materiál a většinu filmu působí uvěřitelně.



Warcraft: První střet, v originále jen Warcraft, nebo Warcraft: The Beginning

Nejnovější film z žebříčku. Snímek byl natočen podle fantasy hry z roku 1995: „Orcs and Humans.“ CGI prvky nejsou ve fantasy, žádnou výjimkou. Tento film je však animovaný více, než z poloviny, a to bez nadsázky perfektně. Animovaná těla orků dokážou nahradit živá stvoření opravdu skoro až tak, že v divákovi probudí pocit, že tyto kreatury mohou skutečně kráčet po tomto světě. Kromě toho se na planetě Azeroth dá mnohem více využít kouzel, která jsou mnohem barevnější, než třeba u Pána prstenů (Tomu srovnání jsem se neubráníl ☺, je však nutné zmínit, že do Pána prstenů se barevná kouzla, či kouzla vůbec, příliš nehodí, a ve filmu se jich vyskytuje jen málo). Snímek pojednává o dvou fiktivních světech, které jsou hned v první scéně propojeny obrovským portálem. Jeden z nich je však na pokraji zkázy, a proto se obyvatelé obou světů musí „vmáčkнуть“ jenom do jednoho, to se samozřejmě neobejde bez problémů. Příběh se ale přeci jen liší od původního lore. (Khadgar je stále mlád, Orgrim není z klanu BlackRock, Durotana nezabili nájemní vrahové, Stormwind stále stojí, ale něco se dá napravit ve dvojce)



Pán prstenů, v originále Lord of the Rings, často zkrácen na

LotR

Všechny tři filmy vypráví příběh nejmocnějšího předmětu tamního světa, který se dostal k tomu nejnepravděpodobnějšímu tvorovi, k jakému to bylo

možné, a Pána temnot, který je jeho majitelem a touží o jeho získání. Tomu se snaží zabránit obyvatelé tamního světa, protože kdyby se prsten dostal zpět na ruku svého pána, byl by celý svět převrácen v chaos. Knižní předloha se, přes padesát let, považovala za absolutně nefilmovatelnou, což na přelomu tisíciletí vyvrátil Peter Jackson. Ačkoliv film je jedinečný spíše pro své davové scény, jak se ty tisíce válečníků ženou proti sobě, kdo by se rád nepodíval na digitální kostnaté stvoření Glum.

Avatar

Někdo tento film, z roku 2009 považuje za přelom ve vývoji animovaných prvků ve filmu. Je také prvním známějším filmem, který kombinuje živé herce a animované postavy. CGI prvky dosahují takové kvality, že si při některých scénách diváci říkají: „Tak takhle nějak to musí vypadat na nějaké vzdálené planetě.“ Animace je totiž doslova dech-beroucí. Za zmínku také stojí propracovaný systém syntaxe v jazyce Na'vi. Film se odehrává v blízké budoucnosti a sleduje život Jacka Sullyho, který je upoután na invalidní vozík. Jeho život se obrátí, když je na vzdáleném měsíci Pandora objeveno naleziště nerostů, na kterém je však postavena vesnice tamních domorodých, ale hlavně animovaných obyvatel, kteří ji jenom tak nedají. Jack je do konfliktu samozřejmě zatažen.

Vojtěch Lohniský (9. A)

Zajímavosti

- *Aby včely vyprodukovaly kilo medu, musí sesbírat nektar z více jak čtyř milionů květů.*
- *Googol je název čísla s milionem nul.*
- *Hučení, které slyšíme, když dáme mušli k uchu, není zvuk oceánu, ale zvuk krve proudící v žilách ucha.*
- *Pokud budeš na dně hluboké studny nebo vysokého komínu a podíváš se nahoru, uvidíš hvězdy i uprostřed dne.*
- *Země se stává každým dnem těžší o 100 tun z důvodu dopadajícího vesmírného prachu.*
- *V roce 2011 měl červenec 5 pátků, 5 sobot 5 neděl. To se údajně stane jednou za 823 let.*
- *Inteligentní lidé mají ve vlasech obsaženo více zinku a mědi.*
- *Z důvodu rychlosti, kterou Země obíhá kolem Slunce, je nemožné aby zatmění Slunce trvalo víc jak 7 minut a 58 vteřin.*
- *Pokud pořádně kýchnete, můžete si až zlomit žebro.*
- *Sloni jsou jediná zvířata, která neumí skákat.*



Zuzana Janoušková (8. B)

VTIPY

- **Pepíček a škola**

Pepíček je ve škole a paní učitelka se ho ptá: „Pepíčku, kolik je jedna plus jedna?“ „Nevím.“, řekl Pepíček. „Zítra mi to povíš.“ odpověděla mu paní učitelka. Doma se Pepíček ptá maminky, která právě telefonuje: „Mami, kolik je jedna plus jedna?“ „Neotravuj!“ Pepíček jde za tatínkem, který kouká na hokej. „Tati, kolik je jedna plus jedna?“ „Dej to tam! Dej to tam!“



volá tatínek. Pepíček jde za bráchou, který si hraje na Spidermena. „Brácho, kolik je jedna plus jedna?“ „Spajdrmen! Spajdrmen!“ Pepíček jde za svojí sestrou, která poslouchá písničky a zpívá. Pepíček se jí ptá: Ségra, kolik je jedna plus jedna?“ „Opice s růžovou prdelkou. Opice s růžovou prdelkou.“ Pepíček je ve škole a paní učitelka se ho ptá: „Pepíčku, kolik je jedna plus jedna?“ „Neotravuj.“ „Mám ti dát poznámku?“ „Dej

to tam. Dej to tam.“ „Kdo si myslíš, že jsi?“ „Spajdrmen. Spajdrmen.“ „A kdo si myslíš, že jsem já?“ „Opice s růžovou prdelkou. Opice s růžovou prdelkou.“ ☺

- Víte, co je kostra v dětském pokojíčku za skříní? Vítěz ložské hry na schovávanou. ☺
- Děti v Africe v období sucha čekají na večeri. Jedno se jde zeptat maminky: „Mami, kdy už bude ta večere? Maminka odpoví: „Až naprší a uschne.“ ☺

Hana Lancová a Barbora Slivková (žákyně 6. A)

CITÁTY

- „*Televize není nepřítel, televize se dá vypnout.*“ **Jan Werich**



- „*Pátrání po dokonalosti: Jestli hledáš muže, který je přitažlivý, vtipný, chytrý, sebevědomý, citlivý, krásný, něžný a romantický, jdi do kina.*“ **Egon Lánský**

Matyáš Milda (6. B)

DĚTSKÁ STRÁNKA

OMALOVÁNKA



Ilustrace: Kateřina Pelechová (9. A)

Tajenka:

--	--	--	--	--	--	--

1.					Č			
2.	V							
3.								
4.		L						
5.								í
6.								

1.

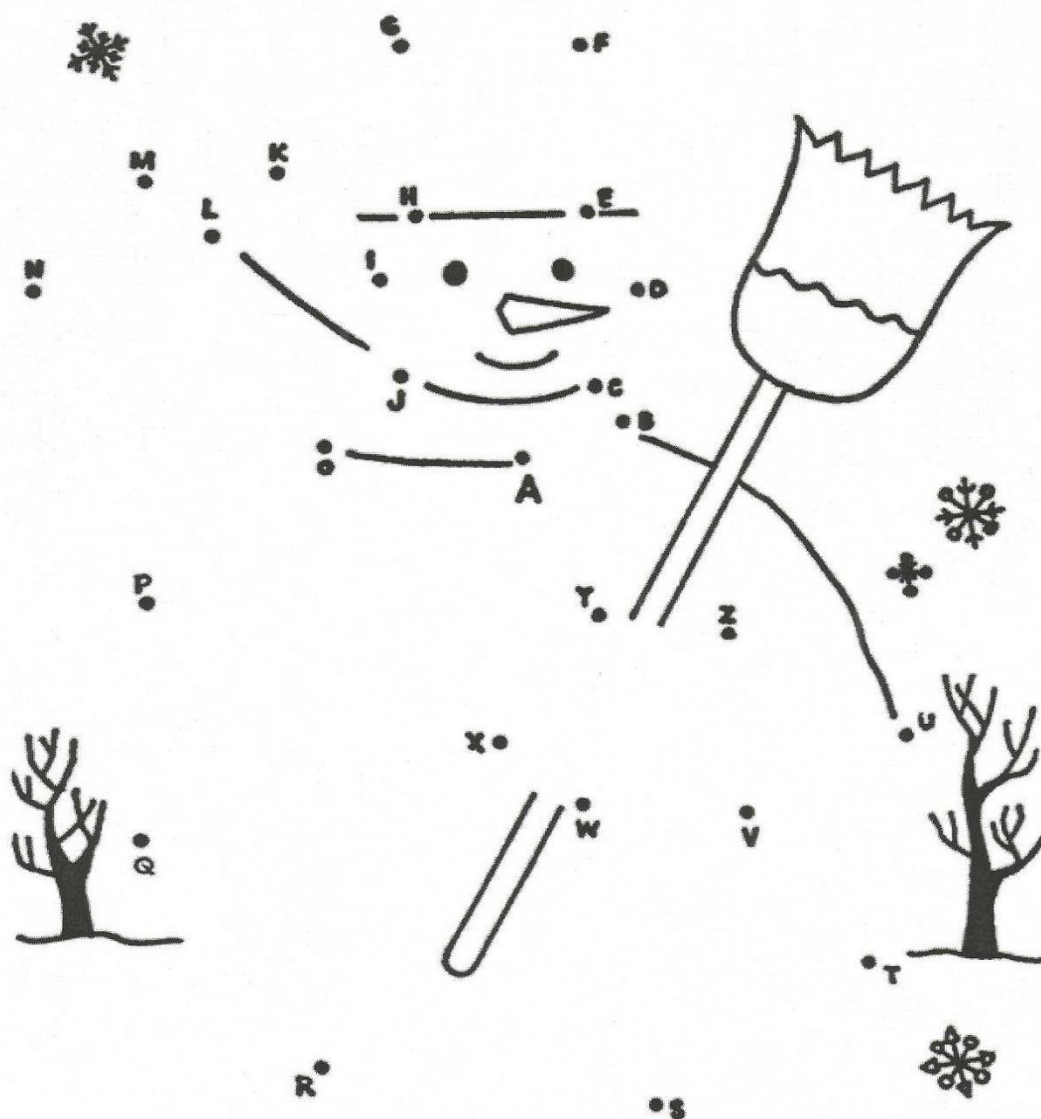
4.

6.

2.

5.

3.



ŠŤASTNÉ PROŽITÍ VÁNOČNÍCH SVÁTKŮ,
 POD STROMEČKEM HODNĚ DÁRKŮ,
 OKOLO SEBE VŠECHNY NEJBLIŽŠÍ,
 NOVÝ ROK ÚPLNĚ NEJLEPŠÍ ☺!
 TO VÁM PŘEJE ZÁŠKOLÁK

